

Nacional

La CUP també crida a sumar "gent i col·lectius"

L'assemblea debat l'estratègia i permet als càrrecs elegits presentar-se per a un segon mandat

Quatre joves detinguts per una agressió sexual

Els fets, contra una menor de 17 anys, haurien passat de matinada en un pis ocupat a Manresa

L'evolució demogràfica de Catalunya

El repte dels 8 milions i envellits

PREVISIÓ L'augment de població previst a Catalunya d'aquí a l'any 2030 representa pels experts un desafiament de país que cal afrontar **REORDENAR**. Veuen necessari "un canvi de paradigma perquè el sistema pugui ser sostenible"

Virtudes Pérez
BARCELONA

El lema *Som 6 milions* tantes vegades repetit durant els anys vuitanta pel govern de Jordi Pujol fa anys que és història. Les últimes dades fetes públiques per l'Institut Català d'Estadística, l'Idescat, no només situen la població actual, amb data de l'1 de gener d'aquest mateix any, en 7,6 milions, un 0,7% més que l'any 2018, sinó que serveixen per fer una prospecció segons la qual l'any 2030 ja hauriem superat la xifra dels 8 milions d'habitants, consolidant la tendència de creixement iniciada el 2015 després d'un període de declivi.

Aquest augment progressiu de la població, que s'explica més per l'arribada d'immigració estrangera que no pas pel creixement natural, molt condicionat per la baixa natalitat i l'augment de l'esperança de vida, representa en opinió dels experts un veritable repte de país. Però, tal com explica el director del Centre d'Estudis Demogràfics, Albert Esteve, en realitat "la mida és el que menys importa". El

que realment complica la situació no és que hi hagi més gent, sinó que com a població cada cop som més vells. "Si ens anéssim mantenint relativament joves i tinguéssim un equilibri entre els joves i els vells, l'estat del benestar, en què les persones que treballen generen unes cotitzacions que són les que paguen les pensions, seria sostenible", argumenta Esteve. Però aquest equilibri és precisament el que

El problema no és que serem més persones, és que serem més vells

s'ha trencat. Fins al punt que el 2033 es preveu que el 25% de la població estarà jubilada i per tant "cada cop hi haurà més gent que necessitarà del sistema".

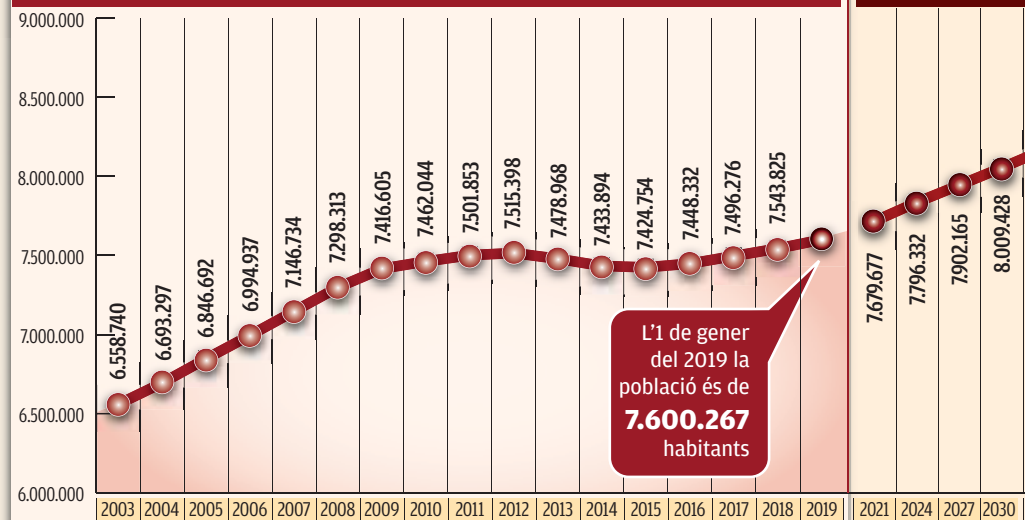
Una de les solucions per fer front a aquesta nova realitat, segons opina el professor de dret financer i tributari de la UOC Benja Anglès, és necessàriament buscar fórmules que augmentin els ingressos. "No hi ha cap alternativa. Al final l'economia pública són ingressos i despeses.

Si augmenten les despeses han d'augmentar els ingressos. I si les cotitzacions dels treballadors són insuficients per cobrir les pensions s'ha d'anar a buscar en altres fonts d'ingressos per cobrir-ho. Això vol dir crear nous impostos, un exemple seria la taxa Google... generar deute públic o crèdits, com ja s'està fent..."

Anglès diu que ja s'haurien d'haver pres mesures més estructurals, més enllà dels petits ajustos que ja s'han fet en el sistema de pensions. "Les línies mestres d'aquest canvi de paradigma que tots sabem que cal fer ja s'haurien d'haver pres, però també passa que fa molts anys que tenim inestabilitat política i això fa molt difícil aconseguir consensos. El famós Pacte de Toledo avui dia és impossible", hi afegeix l'expert, que considera imprescindible en aquest panorama reivindicar el paper de la immigració: "Es molt positiu. Ens permet incorporar nous treballadors que cotitzen, treballadors que no han costat res a l'Estat. Un immigrant ve a saldo zero. Sort en tindrem dels immigrants, legals, formats,

Prospecció de població a Catalunya

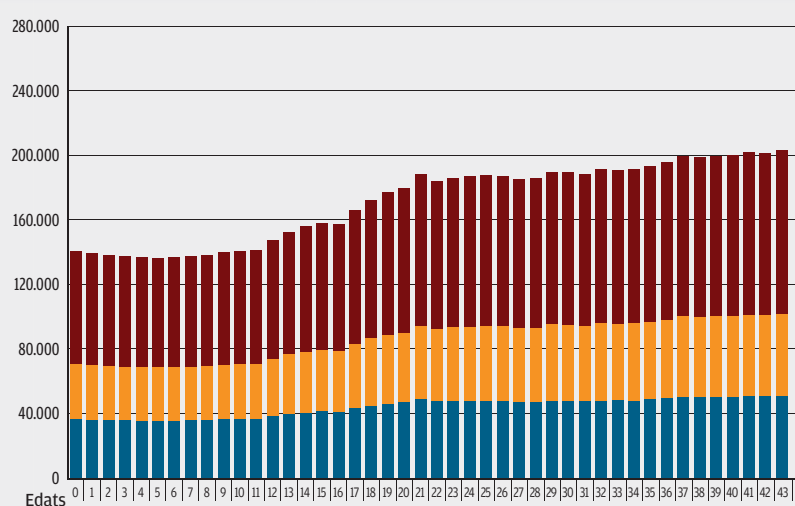
EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ A CATALUNYA. 2003-2019

Prospecció segons el sexe i l'edat. Catalunya. 2030

TOTAL
3.920.725 Homes
4.088.703 Dones
8.009.428 Total

L'Idescat proporciona la projecció de població, basant-se en diferents hipòtesis de fecunditat, esperança de vida i fluxos migratoris.

Les xifres

7,6

milions d'habitants és la població actual, segons les dades de l'Idescat, amb data de l'1 de gener del 2019.

25

anys d'esperança de vida és el que calculen els experts que tindrà una persona que es jubili als anys cinquanta.

que vinguin aquí a treballar, que cotitzin i que permetin el pagament de les pensions."

Joan Maria Sentís, coordinador de l'àrea pública de CCOO, també entén que som davant "d'un repte de país, comparable al canvi climàtic o al canvi tecnològic i que no s'està afrontant". Per Sentís, "massa sovint es pensa en solucions liberals com ara reduir la despesa i això l'únic que pot comportar és un empitjorament de la

qualitat de vida".

Reorganitzar la vida

Tampoc es tracta, hi afegeix el sindicalista en to irònic, "de fer que la gent treballi fins als 80 anys". Però el tema de l'ampliació de l'edat de jubilació, que ara ja està previst que es vagi allargant de manera progressiva fins arribar als 67 anys l'any 2027, tampoc s'ha de rebutjar de manera taxativa. "Són polítiques impopulars, però jo crec que la gent ho anirà

demanant perquè el que tenim a favor és que la gent viu cada vegada més anys i també amb més bona salut", assegura Esteve, que recorda que quan el sistema es va crear als anys setanta-vuitanta una persona de 65 anys tenia set anys d'esperança de vida per endavant i probablement havia començat a treballar als 14 o als 15, mentre que la previsió és que, a la gent que es jubili als anys cinquanta, li quedin 25 anys d'esperança de vida. "Caldrà reorganitzar les nostres vides. Afinar una mica o potser legislar per fer compatible la jubilació amb el treball", opina l'expert.

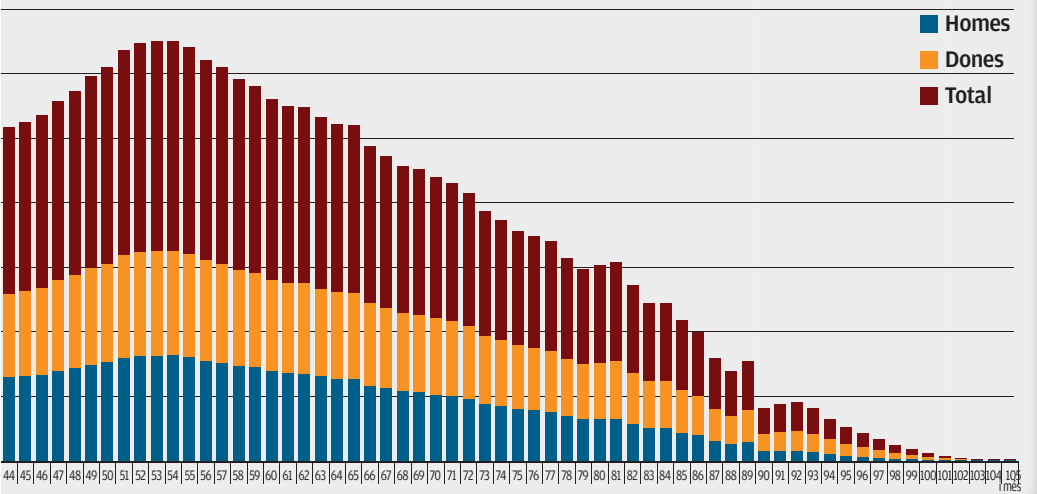
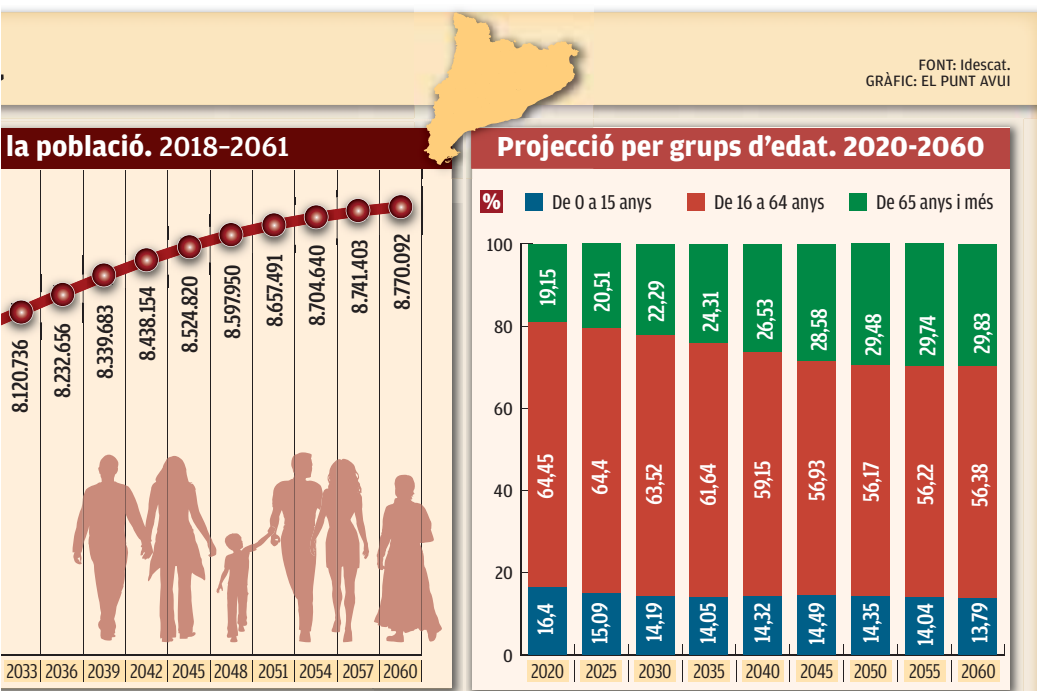
També l'economista i actuari Jaume Quibus veu necessari aquest replantejament en el nostre model de vida però, contràriament al que plantegen les

L'APUNT Eleccions per a què?

Òscar Palau

Es queixa Tardà que Torra especuli sobre si cal anar a eleccions o no com a resposta a la sentència quan encara no n'han parlat els socis, i és cert que alguna cosa hi haurà de dir ERC, però l'únic que té aquesta facultat és el president, i ahir va deixar clar que ara no li passa pel cap. I no li falten raons: eleccions exactament per fer què de nou després que no es pugui fer ja ara? Si la

majoria independentista ja hi és, i el govern no fa ni 14 mesos que camina! El primer que ha de fer no ERC ni JxCat, sinó el sobiranisme sencer, comuns i CUP inclosos, és recuperar empaties, que diu Cuixart, asseure's i traçar un pla tant per als grans eixos del dia a dia com vers l'autodeterminació efectiva. De l'atzucac només se'n sortirà parlant, i cal començar per dins.

Les frases

“Caldrà reorganitzar les nostres vides. O potser legislar per fer compatible la jubilació amb el treball”

Albert Esteve
DIRECTOR DEL CENTRE D'ESTUDIS
DEMOGRÀFICS

“La immigració ens permet incorporar nous treballadors que cotitzen a un cost zero”

Benja Anglès
PROFESSOR DE DRET FINANCER
I TRIBUTARI DE LA UOC

tesis més catastrofistes, Quibus no és partidari de crear alarmismes innecessaris. L'envelliment de la població, afirma, és un fet constatable en totes les economies avançades, però també ho és que “l'envelliment no és com abans”. L'economista insisteix en el valor compensatori de la immigració com a factor positiu i recorda que les últimes dades de cotitzacions fetes públiques la setmana passada, en què es van superar els 19 mi-

lions de cotitzadors a la Seguretat Social, una xifra que millora les xifres d'abans de la crisi, segons destaca l'expert, “obren un panorama totalment esperançador”.

Quibus indica a més que “la serietat del territori” és un element a tenir en compte i en aquest sentit destaca la bona posició de Catalunya, tal com demostra que “el 38% d'aquestes cotitzacions siguin catalanes” i que la quantia de les exportacions sigui de

70.000 milions d'euros any. “És evident que també som capaços d'obtenir recursos des de fora”, subratlla Quibus, que assegura que no està gens preocupat per les pensions i defensa un sistema públic “basat en la solidaritat, que ha pogut fer front a la pitjor crisi que hem tingut”.

Quibus també contradiu els que alerten que d'aquí a uns anys les pensions seran més baixes. “Hi ha molta pressió econòmica del sector privat perquè la gent contracti pensions complementàries, però jo crec que no s'ha de ser alarmista. Tot-hom tindrà la seva pensió. Potser caldrà fer alguna correcció perquè a Espanya el percentatge que es cobra és molt alt, però en tot cas serà una correcció molt moderada.” ■

Els 'baby boom' tensionaran encara més el sistema

■ L'arribada a la jubilació dels nascuts entre els anys 1960 i 1975 agreujarà la crisi si no es prenen mesures abans

Una parella d'avis passejant pel carrer ■ JOAN SABATER

V.P.
BARCELONA

Albert Esteve, director del Centre d'Estudis Demogràfics de la UAB, ha estudiat prou bé la generació *baby boom* i per això quan se li pregunta pel fenomen acostuma a repetir una frase que resulta prou gràfica: “Quan aquesta generació es faci gran no sortirem del tanatori.”

Es tracta de la generació nascuda entre els anys 1960 i 1975, la que arribarà a la jubilació entre els anys 2027 i 2042 i pertant la que en el seu conjunt es jubilarà ja dos anys més tard del que encara és habitual ara. “És una generació molt nombrosa, no perquè sigui la que ha tingut més naixements, sinó perquè és la que coneixem com a generació plena, és a dir, que la gran majoria arriben a vells.”

Serà justament aquesta nombrosa generació, segons es destaca en l'informe presentat al maig i

La xifra

34,5%

és el percentatge de persones majors de 65 anys que hi haurà per cada 100.000 habitants el 2030.

La frase

“Quan l'anomenada generació del 'baby boom' arribi al màxim grau d'envelliment no sortirem del tanatori”

Albert Esteve
DIRECTOR DEL CENTRE D'ESTUDIS
DEMOGRÀFICS DE LA UAB

en què es veuen les projeccions de població fins al 2060, la que acabarà incrementant de manera intensa l'índex de dependència —el percentatge de majors de 65 anys per cada 100.000 habitants—, a partir de l'any 2030-2035.

Un índex que ja haurà passat de 28,7 l'any 2018 a 34,5 l'any 2030.

De fet, si es manté el ritme actual de natalitat, els anys de més pèrdua de població seran entre el 2040 i el 2060 per la desaparició d'aquesta gran generació plena. Fa molts anys que els economistes alerten del desajust que representarà per al sistema el moment en què aquesta generació comenci a cobrar pensions. El mateix Esteve té molt clar que “quan els *baby boom* es comencin a jubilar s'hauran de fer reformes en el sistema de pensions”. Això començarà a passar a l'entorn del 2030. Del que es tracta és d'arribar a un pacte d'estat per no penalitzar aquesta generació, adverteix el demògraf.

El febrer d'aquest any els partits van fracassar a l'hora d'encarar una reforma del Pacto de Toledo, un dels principals reptes que tenen sobre la taula per a la pròxima legislatura. ■